

INFORMAČNÝ LIST

Cirkevného zboru Ev. cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

2. 5. 2021

Cantate!

Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit. „Spievajte Hospodinovi novú pieseň, lebo vykonal zázračné veci.“ To sú prvé slová 98. žalmu. Podľa prvého z nich, Cantate, Spievajte, má dnešná nedeľa meno. Spevy, piesne majú v osobnom náboženskom aj v cirkevnom bohoslužobnom živote dôležité miesto. Spev sa nám stal takou samozrejmou, že o význame spevu a piesní spravidla ani nerozmýšľame. Názov dnešnej nedele nás však nabáda, aby sme porozmýšľali o význame spevu.

Spieva sa oddávna a spieva sa všade. Spieva sa v náboženskej, spieva sa v mimonáboženskej oblasti. My sa teraz pochopiteľne sústreďujeme a obmedzujeme na náboženskú oblasť. Duchovné piesne, staré, novšie, moderné, nachádzajú uplatnenie v rozličných, prakticky vo všetkých situáciách individuálneho života a života spoločnosti.

Pán Ježiš povedal: „Z plnosti srdca hovoria ústa.“ Túto vetu možno obmeniť a povedať: Z plnosti srdca spievajú ústa. A srdce, teda citový svet človeka, má veľmi pestrý, meniaci sa obsah, podľa toho, v akej situácii sa človek nachádza a čo naňho pôsobí a vplyva a ako tieto situácie a vplyvy vo svojom vnútri myšlienkovito a citovo spracúva.

Dnes ďakujeme Pánu Bohu za dar spevu. Ďakujeme za duchovné bohatstvo piesní. A prosíme Pána Boha, aby nábožná pieseň – podľa príkladu našich spievajúcich matiek – zohrávala aj v našich životoch takú dôležitú úlohu.

Služby Božie 2. 5. 2021

Evanjelický kostol v Liptovskom Jáne, 9,00 hod.

Spievajte Hospodinovi novú pieseň! Lebo vykonal divné veci (Žalm 98, 1)

Liturgické texty

1. Jána 4, 10 – 16; Ján 15, 10 – 17

Kázňový text

Izaiáš 12, 2: Ajhľa, Boh je moja spása, dúfam a nebojím sa, lebo Hospodin je moja sila a moja pieseň. On sa mi stal spasením.

Pieseň z Evanjelického spevníka 360

1. Spievajte Bohu nové piesne, / veď divné veci učinil. / Pravicom vytrhol nás z tiesne, / ramenom svojím vykúpil. / Nuž, kde sú teraz biedy naše, / keď istotou je pre nás Pán? / K spravodlivosti a ku spásu / národy pozýva On sám!

2. Pán pamätá na milosť svoju / a Jeho pravda je náš hrad. / On ľudu svojmu je ochranou, / hoc by zovšadiaľ hrozil pád. / Hľa, uzrú i končiny zeme, / ako Boh svet ten miloval, / keď spásy všade klíči semä. / Nebo i zem si Pána chváľ!

3. Volajte hlasne, vďaky vzdajte! / A zaznej hárf aj trúby hlas! / Pánovi na citare hrajte. / Veleb Ho piesňou každý z nás. / Národy všetky zvučte s nami. / Pán si vás k chvále povolal, / k oslave spevmi radostnými / vzývať Ho, veď On je náš Kráľ.

4. Zvuč more i všetko, čo je v ňom, / zem, ľudia k poctám spoločne. / Bystriny zatlieskajte dľaňou, / i vrchy, nech aj váš šum znie. / Pán ide, blíži sa, by súdil / svet v svojej spravodlivosti. / Nastolil právo medzi ľuďmi / a verných vzal do radosti.

Oznamy

Utorok 4. 5.	11:20	Vyučovanie náb. výchovy 1. – 2. ročník – ZŠ, L. Ján
Štvrtok 6. 5.	11:20	Vyučovanie náb. výchovy 5. – 7. ročník – ZŠ, L. Ján
	12:10	Vyučovanie náb. výchovy 3. – 4. ročník – ZŠ, L. Ján
Stredtýždňové služby Božie – NEBUDŮ!!! z dôvodu konania zasadnutia seniorálneho presbyterstva		
Piatok 7. 5.	13:00	Vyučovanie náb. výchovy – MŠ, L. Ján
	18:00	Príprava konfirmandov – ZOOM
5. nedeľa po Veľkej noci	9:00	Služby Božie – filiálky – Ev. kostol, L. Ján
	10:00	Služby Božie – Liptovský Ján – Ev. kostol, L. Ján
9. 5.		

- ☞ Na službách Božích je potrebné **dodržať nasledovné podmienky:**
- **Maximálne 25 osôb v interiéri** (1 osoba na 15 m²). Netýka sa to detí do 10 rokov. Je však zabezpečené sedenie a ozvučenie pred kostolom, kde však rovnako treba dodržiavať vzájomný odstup.
  - **Dýchacie cesty prekryté respirátorom.**
  - **Dodržiavať odstup, respiračnú etiketu, nepodávať si ruky.**
  - **Negatívny test nie je potrebný.** Služieb Božích sa však nesmú zúčastniť osoby, ktoré majú nariadenú karanténu alebo akékoľvek príznaky respiračného infekčného ochorenia.
- ☞ **Živý prenos:** Kto predsa nemôže prísť do kostola, toho pozývame sledovať živý prenos na internete v YouTube kanáli [CZ Liptovský Ján](https://www.youtube.com/channel/UC...) alebo na stránke cirkevného zboru www.ecavliptovskyan.sk.
- ☞ **Zarmútení** nad odchodom našej spolusestry, ale zároveň v nádeji vzkriesenia a života večného vám oznamujeme, že nás dňa 29. 4. 2021 vo veku 84 rokov opustila naša spolusestra Darina Maršaleková, rod. Jurášová z Beňadikovej. Pohrebná rozlúčka sa konala v sobotu 1. 5. 2021 o 14. hodine v Ev. kostole v Liptovskom Jáne. *Vieme, že keď sa stánok nášho pozemského príbytku aj zborí, máme dom od Boha. Príbytok nie rukou zhotovený, večný v nebesiach.*
- ☞ **Na základných a stredných školách** sa v týchto dňoch rodičia a žiaci rozhodujú, či zvolíť náboženskú výchovu pre budúci školský rok. Preto sa na vás, milí evanjelickí rodičia, obraciam s prosbou, aby ste na to pamätali a prihlásili svoje dieťa na evanjelickú náboženskú výchovu. Je to nielen spôsob, akým môžeme vyznať verejne svoju vieru v Pána Boha, ale zároveň je to príležitosť priviesť deti k poznaniu Pána Boha, biblických príbehov. Nakoniec, pri krste svätom sme sľubovali výchovu našich detí k viere v Pána Boha. Deje sa tak zábavnou formou. Deti majú k dispozícii moderné učebnice, využíva sa aj moderná počítačová technika, deti sa učia piesne, hrajú sa rôzne hry a v tvorivých dielnach vyrábajú tiež rôzne zaujímavé veci.
- ☞ **V kostole je v predaji** nové číslo Evanjelického posla spod Tatier a tiež ďalšie zaujímavé knihy a časopisy.
- ☞ **Konferencia Evanjelizačného strediska pre masmédiá:** Aj tento rok vás srdečne pozývame na konferenciu EVS s témou Dobrý Boh. Naplánovaná je ONLINE v dňoch 7.-9. mája 2021. Bližšie informácie nájdete na konferencia.evs.sk.
- ☞ **Celoslovenské stretnutie evanjelikov ONLINE 21. - 23. máj 2021:** Srdečne vás pozývame na trojdňové ONLINE stretnutie evanjelikov z celého Slovenska. Na piatok večer je pripravená spoločná mládež, v sobotu zaznie evanjeli-začný príhovor Ulricha Parzanyho a nedeľné popoludnie bude patriť diskusii o dejinách našej cirkvi. Stretnutie prebehne na YouTube kanáli ECAV s vami. Bližšie informácie nájdete na stránke www.ecav.sk.

ROZHLAS

4. NEDEĽA po Veľkej noci – 2. máj

Rádio Slovensko

12.27 – 12.57 Opri sa o mňa

22.19 Encyklopédia spravodlivých

ŠTVRTOK – 6. máj

Rádio Regina

21.05 – 21.50 Viera v živote

21.50 – 22.00 Ekuména vo svete

SOBOTA – 8. máj

Rádio Regina

06.05 – 06.15 Ekuména vo svete

17.15 – 18.00 Duchovné horizonty

5. NEDEĽA po Veľkej noci – 9. máj

Rádio Slovensko

12.27 – 12.57 Opri sa o mňa

10.05 – 11.00 Encyklopédia spravodlivých

Rádio Devín

07.00 – 08.00 Krajina duše

Regina

05.00 – 05.45 Duchovné horizonty

TELEVÍZIA

4. NEDEĽA po Veľkej noci – 2. máj

:2

13.55 – 13.58 Slovo

Príhovor evanjelického
farára Libora Bednára

:3

08.05 – 08.11 Malé biblické príbehy

UTOROK – 4. máj

:2

13.40 – 14.06 Štefánik sa vracia

17.45 – 18.09 M. R. Štefánik

Dok. film o gen. Štefánikovi

STREDA – 5. máj

:3

10.25

Zadný strelec z Welingtonu
Dok. film o Pavlovi Pukan-
číkovi, príslušníkovi 311
čs. bombardovacej perute
vo Veľkej Británii cez 2.
svetovú vojnu /repr. 23.00

SOBOTA – 8. máj

:3

08.30 – 08.35 Malé biblické príbehy

5. NEDEĽA po Veľkej noci – 9. máj

:2

13.25 – 13.50 Televízny posol

:3

08.30 – 08.35 Malé biblické príbehy

Zomrel Stanislav Kaczmarczyk

Dňa 26.4.2021 dopoludnia odišiel vo veku 85 rokov k svojmu Pánovi brat farár Stanislav Kaczmarczyk zo Slezskej cirkvi evanjelickej. Bol vzácnym pedagógom, spisovateľom a zanieteným evanjelizátorom.

V rokoch 1955 až 1959 študoval teológiu na Evanjelickej teologicko-pastorálnej fakulte v Bratislave. Po brigáde v bani na Dole 1. máj v absolvoval v Karvinej povinnú dvojročnú vojenskú službu. Od roku 1962 pracoval v duchovnej službe v Slezskej cirkvi evanjelickej a. v. v zbore v Komornej Lhotce. Koncom roku 1974 mu bol komunistickou vrchnosťou odňatý štátny súhlas k vykonávaniu duchovenskej činnosti pre veľmi aktívnu prácu s mladou generáciou.

V rokoch 1975 až 1983 pracoval v tlačiarňi Tisk v Českom Tešíně, najskôr ako pomocný pracovník a neskôr ako šofér nákladného auta pre odvoz smetí na smetisko. Od júna 1983 pôsobil ako farár Českobratskej cirkvi evanjelickej v evanjelickom zbore v Štramberku. Od januára roku 1990 zasa v Evanjelickom zbore a. v. ČCE v Českom Tešíně Na Rozvoji. V rokoch 1993 až 2006 prednášal na Katedre kresťanskej výchovy na Pedagogickej fakulte Ostravskej univerzity.

Štyri roky pôsobil ako predseda Rady TWR-C v Českej republike a potom niekoľko rokov ako člen Rady. Od založenia Detskej misie v Českej republike bol dlhoročným členom Rady a tiež jej predsedom. Pôsobil ako hosťujúci lektor pre vzdelávanie pracovníkov Detskej misie na Slovensku. Slovensko miloval a celý život sa snažil popularizovať život a dielo Kristíny Royovej. 16 rokov pracoval ako člen Evanjelizačného odboru pri Synodnej rade Českobratskej cirkvi evanjelickej.

Bol ženatý a s manželkou Oľgou žil od roku 1961. Mali dvoch synov. Starší syn Vladislav pracuje ako inžinier-programátor, mladší syn Daniel je magistrom teológie a pracuje ako riaditeľ Wycliffovej misie v ČR. Mal šesť vnúčat.

Nové tělo vzkříšeného Krista

Smrt stále triumfuje, má zde neomezenou moc. Proměňuje každého člověka v prach. Ani největší hrdinové se jí nedovedou vzepřít, ani největší miliardáři ji nejsou schopní podplatit.

Jak jsme vděční, že do tohoto světa, kde smrt triumfuje, přišel Pán Ježíš Kristus, svedl bitvu se smrtí a zvítězil. Můžeme proto s Pavlem radostně volat: „Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil. Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň? Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista.“

Evangelista Lukáš popisuje (Luk.24,36 – 49) důležitou událost, kdy Pán Ježíš – vítěz nad smrtí – se zjevil svým učedníkům. Je pozoruhodné, jak učedníci reagovali, když se jim Pán Ježíš po vzkříšení náhle zjevil. Čteme, že se ho „zděsili a byli plní strachu.“ Místo, aby se radovali a s nadšením ho vítali, byli zděšení. Proč se zděsili a proč byli plní strachu? Důvodem byla skutečnost, že Pán Ježíš přišel mezi ně zvláštním způsobem. Nepřišel do jejich místnosti dveřmi, ale náhle stál uprostřed nich. Nedovedli pochopit, jak tam vešel. To je pro normální fyzické tělo člověka naprosto nemožné. A to se stalo vždy, když se Pán Ježíš zjevil učedníkům nebo ženám. Vždy byl mezi nimi náhle, okamžitě, bez příchodu. Je tedy logické, že si mysleli, že to je jen jeho duch.

Ani se nedivíme, že se zděsili a byli plní strachu! Když se člověku zjeví nějaký „duch“, tak je to vždy něco mimořádného, na co člověk není připraven, co člověka vyděsí, protože duch je bytostí z jiného světa. Proti duchovní bytosti je člověk naprosto bezmocný. A učedníci byli opravdu vyděšeni. Za Ježíšova veřejného působení byli učedníci několikrát svědky, jak Pán Ježíš vzkřísil mrtvého člověka – dceru Jairovu, mládence z Naim, anebo Lazara. Vždy bylo probuzeno ze smrti jejich fyzické tělo. Když vstali z mrtvých, tak se pohybovali normálně jako každý jiný člověk. Když šli, bylo slyšet jejich kroky.

Po vzkříšení Ježíše tomu bylo úplně jinak. Ježíš se jim zjevoval náhle, bez viditelného příchodu. Dveře byly zavřeny, neotevřely se a on byl náhle mezi nimi. Jan to popisuje takto: „Učedníci byli ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi. Ježíš přišel a postavil se uprostřed nich.“ Byli tedy pevně přesvědčeni, že to je jeho duch.

Pán Ježíš věděl, co si učedníci myslí, že se jim zjevuje jen jako duch. On však byl mezi nimi opravdu v těle. Proto jim to musel nějak dokázat. Dal jim dva důkazy.

Především chtěl, aby se ho dotýkali. „Podívejte se na mé ruce a nohy; vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.“ Tato nabídka byla pro ně jistě překvapením. Určitě se ho dotýkali. Viděli a nahnatali, že má opravdu maso a kosti. Jan zapsal, že jim ukázal také ruce i bok. Když viděli na rukou zahojené rány po hřebec a na boku zahojenou ránu po probodění kopím, tak viděli, že to je skutečně on.

Jaký byl výsledek jejich přesvědčení po předložení důkazu? Čteme zvláštní slova: „Oni tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili.“ Je pozoruhodné, že nemohli uvěřit pro radost!

Pán Ježíš jim proto nabízel ještě druhý důkaz: Máte tu něco k jídlu? Podali mu kus pečené ryby. „Vzal si a pojedl před nimi.“ To byl rovněž mocný důkaz, že má opravdové tělo. Určitě se z toho radovali.

Apoštol Petr připomněl tento zážitek v domě Kornelia v Cesaceji: „Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se – nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu předem vyvolil, totiž nám; my jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání.“ Byl to úžasný zážitek. Učedníci večereli, Pán Ježíš se jim zjevil a pak večerel s nimi. To byl skvělý důkaz, že je mezi nimi skutečně ve svém těle. Opravdu vstal z mrtvých! Stačily jim tyto dva důkazy? Některým ano.

Při každém setkání, které s Kristem prožili, bylo pro ně vždy největší záhadou, že se jim zjevil náhle a pak jim zase náhle zmizel. A oni měli obrovský problém. Kladli si otázku: Jak se může tělo člověka náhle objevit a pak zase náhle zmizet a stát se neviditelným?

Když se pak ve 40. den po vzkříšení s učedníky loučil, začal se náhle zvedat ze země a vznášel se vzhůru k nebesům; všichni si uvědomovali, že to jeho vzkříšené tělo je opravdu jiné; hmotné tělo je přitahováno zemskou přitažlivostí a nemůže se samo zvedat k obloze.

Všichni si jistě kladli otázku: Jaké je vlastně to jeho vzkříšené tělo, že se ho můžeme dotýkat, může jíst a pak náhle zmizí beze stopy, anebo se vznáší vzhůru k nebesům? Přitažlivost zemská už pro ně neplatí? To je lidsky nevysvětlitelné. A právě v tom je zázrak Ježíšova vzkříšení.

Celé tajemství vzkříšení Ježíšova těla odhalil Pán Pavlovi. Pavel to vysvětluje křesťanům v Korintu pomocí podobenství. Do země vložíme zrno, ale po nějaké době nevyleze ze země zrno, ale vyleze rostlina, která je ve své podstatě oním zrnem, ale v úplně jiné podobě.

Pavel pak píše korintským křesťanům, že podobně je tomu s Kristem. Do hrobu bylo vloženo tělo hmotné, ale z hrobu vystoupilo tělo duchovní. „Zasévá se tělo přirozené, vstává tělo duchovní.“ 1.Kor. 15,44. Je tedy jasné, že při vzkříšení Kristova těla došlo k novému stvořitelenskému činu.

Kristovým vzkříšením začala nová kapitola Božího stvoření v dějinách lidstva. Zde se stalo něco naprosto nového, co se nestalo nikdy před tím. V 1.Kor. 15,20 čteme: „Kristus byl vzkřísěn jako první z těch, kteří zesnuli.“ Vstal tedy v naprosto jiném těle.

Apoštol Pavel celé tajemství nového těla vysvětluje a říká, že to tělo Ježíše bylo vzkříšeno jako „tělo duchovní.“ Je to tedy opravdu tělo, ale je to tělo duchovní. Je úplně jiné, než naše nynější tělo. Je to tělo, které se může zhmotnit i odhmotnit, může jíst a nemusí jíst. Zákony hmoty už pro toto tělo neplatí. Už není poutáno zemskou

přitažlivostí. Takové tělo už nepodléhá času, nestárne a je věčné. Je dokonalé. To je něco neslýchaného.

Takové tělo je opravdovým zázrakem Božím. Je to něco naprosto nového, co dosud neexistovalo. Ježíšovo vzkříšení je nový stvořitelský čin. Proč to Pán Bůh udělal? Protože tímto stvořitelským činem připravil novou budoucnost pro všechny lidi, kteří uvěří v Ježíše Krista jako svého Spasitele. Myslel tedy na novou budoucnost člověka. Zázrak nového duchovního těla je určen všem spaseným lidem.

Všechna těla věřících lidí prožijí jednou stejný zázrak, že budou vzkříšena v duchovní kvalitě, jakou má nyní tělo Kristovo. Apoštol Pavel napsal velmi důležitá slova: „Tak je to i se zmrtvýchvstáním. Co je zaseto jako pomíjitelné, vstává jako nepomíjitelné. Co je zaseto v poníženosti, vstává v slávě. Co je zaseto v slabosti, vstává v moci. Zasévá se tělo přirozené, vstává tělo duchovní.“ 1.Kor.15,43. A pak apoštol dodává něco nádherného: „A jako jsme nesli podobu pozemského, tak poneseme podobu nebeského.“ 1.Kor. 15,49. V těle hmotném jsme podobní Adamovi, v těle duchovním budeme podobní Pánu Ježíši Kristu.

I Pán Ježíš o tom hovořil, když měl rozhovor se saduceji: „Lidé přítomného věku se žení a vdávají. Avšak ti, kteří byli hodni dosáhnout budoucího věku a vzkříšení z mrtvých, nežení se ani nevdávají. Vždyť už nemohou zemřít, neboť jsou rovni andělům a jsou syny Božími, poněvadž jsou účastni vzkříšení.“ Luk. 20,34

Mnozí lidé si kladou otázku, kdy se to stane, kdy dostaneme nové tělo. Apoštol Pavel dostal odpověď i na tuto otázku: Bude to ve chvíli, kdy Kristus přijde pro svou církev.

Pro mnohé křesťany to bylo tajemstvím. Pán toto tajemství odhalil Pavlovi: „Hle odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost.“ 1.Kor.15,51-52

„První vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho.“ 1.Kor.15,23

V dopise Filipským 3,20-21 napsal: „My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista. On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit.“ A v 1.Tesal. 4,16-17 napsal: „Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem.“

Apoštol Pavel prožíval v hmotném těle, které nazýval stanem, mnoho trápení. „Pokud jsme totiž v tomto stanu, sténáme pod těžkým břemenem, neboť nechceme, aby z nás bylo svlečeno naše pozemské tělo, nýbrž aby přes ně bylo oblečeno nebeské, aby to, co je smrtelné, bylo pohlceno životem.“ 2.Kor. 5,4. Velmi se těšil na chvíli, kdy

se to uskuteční.

Skrze vzkříšení Pána Ježíše máme dvě úžasné jistoty. Při vzkříšení dostaneme dokonalé duchovní tělo, které nebude stárnout, nebude prožívat únavu a žádné trápení. Bude duchovní, dokonalé a věčné! V novém duchovním těle budeme mít společnou budoucnost s Pánem Ježíšem, který nás přijme navždy do své Boží slávy, jako svůj vyvolený lid.

Čeká nás tedy nádherná budoucnost. Buď mu za to dík a sláva. Vytrvejme ve službě Pánu Ježíši a rozšiřujme nabídku jeho spásy, a oslavujme Ho každý den za dokonalou záchranu člověka.

Zdroj: <http://www.reformace.cz/>

Kristína Royová: Bez Boha na svete

(Čítanie na pokračovanie, 12. časť)

Tak, už bolo po starosti! Snáď v celej dedine nebol by si našiel v pondelok šťastnejšieho človeka nad Martinka. Jožko mu pomohol vyhnať dobytok, až skoro k seči, potom hľadel Martinko za ním, ako uteká do školy. Odpoľudnia Jožko zase doletel ako strela! Martinko mu odložil chleba aj trochu kaše od obeda. Nedal sa Jožko dva razy núkať.

Gazdiné dodržali slovo a prechovali chlapca až do skúšky. Neschudobnela preto ani jedna z nich, a čo človek dobrého urobí, to Boh hojne vynahrádza.

„Nie je ti, Martinko, smutno v horách bez Jožka?“ spytovali sa často gazdiné, každý večer druhá. No Martinko nemal kedy myslieť na samotu. Kým si opatril stádo a každú kravu tak postavil, aby sa neklala s druhými, ušla vždy hodná chvíľa. Potom si vytiahol svoj Zákonček a čítal. Niekedy prečítal sotva len dva verše, lebo mu to nešlo tak, ako Jožkovi. Ale čo prečítal, nad tým pri práci rozmýšľal a každý deň mal voľačo nového. Raz čítal o tom, ako, keď sa Pán Ježiš narodil, nikde nemali pre Neho miesta, iba kdesi v maštali. Veľmi ľutoval, že tak musel Syn Boží ležať na slame v jasičkách medzi dobytkom, ako on kedysi za mala u richtárky.

Ach, to sa len Martinkovi veľmi ľúbilo, keď našiel opísané, ako Pán Ježiš, keď mal dvanásť rokov, po prvý raz veľmi ďaleko do chrámu putoval, lebo tam v Nazarete, kde bývali, nemali chrám. Ale keď tam v tom Jeruzaleme bolo vtedy veľmi mnoho ľudí, tak Pán Ježiš sa mamičke stratil a ona Ho, chuderka, tri dni hľadala a kade-ko-ho sa pýtala, či Ho nevidel.

Už Martinko trnul, že Ho ani nenájdu, ale veľmi sa potešil, keď Ho jeho matka Mária našla konečne v chráme. Ba, prečo Ho len tam hneď nehľadala? Však mohla vedieť, že On inde nebude! Často, veľmi často mysleval Martinko na túto Ježišovu púť. „Keď tak ďaleko putoval, iste si po ceste kvietky trhal; a keď išli horami, možno, že tam v chládku odpočívali.“ Ach, tak si Ho predstavoval, akoby mal priam tadeto ísť, hen, cez Brezovku do Rášova a z Rášova ďaleko, ďaleko...

Tak mal Martinko vždy o čom premýšľať a keď ho napadlo, zaspieval si až sa hory ozývali. Raz, keď tak spieval:

„Kde jsi můj přemilý Ježíši Kriste,
kde Tě hledat budu, na kterém místě?“

tak sa ten spev niesol, akoby ho hora podávala, aby ho len Ježiš počul, po ktorom Martinko tak veľmi túžil. Samému mu napadlo, ako mu tie hory pomáhajú.

Prestal spievať a hovorí: „Však ja už viem kde si, môj Pane Ježíšu, ale by som nedbal, keby som Ťa len čím skôr mohol vidieť! Aj viem, že zase prídeš, len neviem, kedy to bude: večer, či ráno?...“ „Áno,“ odpovedali hory a ešte raz „áno“.

„Teda ráno?“ ... zasmial sa Martinko. A hora tichúčko: „... áno.“

*

Toho roku Martinko nikdy už koše v nedeľu neplietol. — „Pásť musím, aj pre ľudí, keď mi za to platia, ale aj pre dobytok, aby nehladoval,“ hovoril Jožkovi, „ale keby som koše plietol, to by som robil zo svojej vôle a hneval tak Pána Boha. Keď nemôžem do kostola, zasväťím si nedeľu i v horách, však ma Pán Ježiš aj tam počuje.“

Gazdiné dohovárali Martinkovi, prečo si šaty derie, keď ho videli čisto oblečeného.

„Tetička, aj v horách je nedeľa,“ povedal hrobárke.

„Je, ale však ťa tam živá duša nevidí!“

„Boh ma vidí, tetička, a odkedy viem, že ten deň prikázal svätiť, nemôžem Mu robiť hanbu špinavými šatami.“

Dala hrobárka chlapcovi za pravdu, neraz jej tieto slová prišli na um, keď si chcela v nedeľu špinavú zásteru uviazať. Vzala si radšej čistú.

Na hornom konci umrela mlynárka. Poručila Martinkovi vlnený ručník na hrdlo. Nebol už nový, ale samé pero a ruža, chlapcom sa veľmi páčil. Ten si Martinko brával do hôr; tam si ho prestrel na skalú, Zákonček naň — to mal ako oltárik. Tam sa modlil, spieval, a čítal si. Tak svätieval nedeľňajšie dopoludnia sám a odpoľudnia s Jožkom.

Keď bolo konečne po skúške, začali chlapci zase tak žiť, ako vlni. Rezali spolu prúty, Martinko plietol a Jožko, keď nezavracal dobytok, hľadal jahody, maliny a hríby, černice — čo kedy bolo — a nosil predávať.

Skoro dva týždne nosil kapsu jednému pánovi, ktorý čosi meral v horách. Mal sa pri tom dobre ako pán a nakoniec dostal dva novučké zlatníky. K nim priložil to, čo mal odložené za hríby a maliny; poprosil hrobárku a tá mu za to kúpila novučké šaty a dala mu aj čižmy podšití. Tú radosť, ktorú chlapci z toho mali, ťažko opísať. Ale každý sa s nimi radoval; ba ešte i Bundáš dôkladne oňuchával svojho dobrého kamaráta a tak si ho prezeral, akoby si v tej novej paráde musel na neho zvykať. No, bol Joženko beztak švárnny chlapec.

Raz v nedeľu otvoril sa Martinkovi Zákonček na samom konci. Prečítal si nadpis: „Kapitola 21.“ a dolu pod tým: „Videl som nové nebe a novú zem.“ Až celý očervenel radosťou. Tu bolo konečne to, čo už dávno hľadal a po čom tak túžil. Však aj ten neznámy, ktorý ho naučil: „Tak Boh miloval svet,“ aj ten povedal, že o tej novej zemi je v Novom zákone na konci. Tento raz Martinko ani neprestal, pokým si celú kapitolu a vyše polovice druhej neprečítal.

Ach, bolaže to krása v tej novej zemi! Nedarmo myslel, že kde býva Boh a kam to tých ľudí berie, musí byť svet krajší. Tu čítal, že v tej zemi je jedno veľké mesto vystavené zo samých drahých kameňov. To mesto má dvanásť brán; každá z jednej veľkej perly a ulice vydláždené zlatom. Prostriedkom mesta tečie potok. Okolo tohoto potoka rastú také stromy, čo dvanásť ráz do roka zarodia. V tom meste niet kostola, lebo sám Pán Boh sa po jeho uliciach prechádza a s ľuďmi sa zhovára. Tam má aj Pán Ježiš svoj zlatý trón a kraľuje nad tými ľuďmi, ktorých Boh k sebe berie. Oni sa tam prechádzajú a slúžia Mu. A vidia aj Jeho, aj Boha. On bude s nimi bývať a oni s Ním až na veky. — Ach, to bola krása!

Martinko pozrel na nebo, mračná sa kopili nad Brezovkou, slnce na ne svietilo a vyzeralo to ako taká zlatá brána do tej novej zeme a do toho krásneho mesta. Ale našiel si Martinko v Zákončeku i to, že do toho mesta vojdú len tí, ktorí sú napísaní v knihe života. Tu ho napadol strach: „Ktovie, či som ja?“ Hodil sa na kolená a prosil:

„Pane Ježišu, Ty si povedal, že nám dáš všetko, za čo Ťa budeme prosiť, tak ja Ťa pekne prosím, pozri sa hneď teraz do svojej knihy, či tam máš moje meno zapísané; a ak nie, prosím Ťa pekne, zapíš ho tam. Volám sa Martin, a tiež tak, ako volali môjho tatíčka. Ty budeš istotne vedieť ako, aby, až raz Tvoji anjeli budú zvolávať, nepomýlil sa niektorý. Martinov je mnoho aj v Rášove, nevedel by som, kedy sa mám ohlásiť. A ja chcem prísť k Tebe a večne Ti tam slúžiť za to, že si ma tak miloval a za mňa umrel.“ „Amen“ — odpovedali hory slávnostne.

A Martinko veril, že jeho meno je odteraz zapísané a tak, že už aj on má právo vojsť, a istotne raz aj vojde do toho mesta s perlovými bránami a zlatými ulicami.

Každý deň potom len na to myslel, ako sa tam Pán Ježiš prechádza pod tými zakvitnutými stromami, pri tom potoku, ako Mu anjeli hrajú a spievajú a bránami vchádzajú ľudia z celého sveta, aby Mu slúžili.

„Ach,“ tešil sa Martinko, „ako to bude, keď ja tam raz prídem! Či ma hneď uvidí, či ma pozná? Ale ja Ho poznám hneď, lebo bude zo všetkých najkrajší a bude mať korunu!“

„Neboj sa nič,“ tešil Martinko Jožka, keď sa veľmi zľakol, keď sa im začala z ničoho nič na pitvore stena rúcať, „však tu tak dlho nebudeme. Išiel nám Pán Ježiš prichystať miesto v tom svojom peknom meste. Ak by Mu pre nás oboch nevystalo, vezmem si ťa k sebe a budeme spolu bývať, ako tu na zemi, tak aj tam.“

(Pokračovanie nabudúce)

Celoslovenské stretnutie evanjelikov

ONLINE 21. - 23. máj 2021

 YouTube ECAV s vami

**Spolu
na mládeži**

21. 5. 2021
18:00

**Evanjelizácia
Ulrich Parzany**

22. 5. 2021
18:00

DISKUSIA:
**Luteráni na Slovensku
a ich „jednotky“
v 20. storočí**

23. 5. 2021
16:00

#EVS2021

SPOLOČNOSŤ | PRISŤAŤ | ODIEŤ SPOU

7.-9. MÁJ

VŽDY VEČER O 19:00

VIAC INFORMÁCIÍ NA [KONFERENCIA.EVS.SK](https://www.konferencia.evs.sk)

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Ján

Starojánska ulica 127/43, 032 03 Liptovský Ján

Telefón: 044/5263 328

Web: www.ecavliptovskyjan.sk

Mobil: 0918 828 334

Facebook: www.facebook.com/ecavliptovskyjan

Email: lipt.jan@ecav.sk

Youtube kanál: CZ Liptovský Ján

Podcastový kanál: Služby Božie | Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Liptovský Ján
vo vašich podcastových aplikáciách

Bankové spojenie: IBAN: SK87 0200 0000 0032 6551 4051 BIC: SUBASKBX

Pravidelný príspevok: VS 1 **Cirkevný príspevok:** VS 2 **Milodary, ofery:** VS 3